

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju leve), telefon št. 94.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta po dognanju. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne gotovne plačevanja naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče leve), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Khuen na Dunaju.

G. — Dunaj, 19. decembra. Ogrski ministrski predsednik Khuen-Hedervary je bil včeraj v avdienci pri cesarju ter je med drugim tudi poročal o podaljšanju bančnega privilegija. Ogrska vlada bo jutri predložila parlamentu v tem oziru ravno tak predlog, kakršen je bil sprejet v avstrijskem parlamentu. Khuen upa, da bo ta predlog v ogrskem državnem zboru sprejet. Tudi o vprašanju otvoritve delegacij je Khuen poročal. Gotovo je, da cesarja ne bo v Budimpešti, če ga bo pa zastopal nadvojvoda Jozef, še ni določeno.

Rusija in velesile.

B. — Pariz, 19. decembra. Ruski minister zunanjih del Sasonov pride spomladi v Pariz in obišče potem tudi London.

O. — Dunaj, 19. decembra. Tukaj ni nič znano, da bi hotel ruski minister Sasonov obiskati tudi Dunaj, sodi se pa, da ga ne bo prej sem, dokler se v vodstvu zunanjega ministrstva ne zgodi prememba.

Češki shodi.

G. — Praga, 19. decembra. V »Narodnem domu« na Vinohradih je bilo veliko zborovanje čeških radikalcev, na katerem so poslanci Slama, Hajn in Choc poročali o situaciji in o spravnihih pogajanjih z Nemci. Slama je pojasnjeval, da je prišel moment, ko se mora zgoditi temeljita prememba sistema. Dr. Hajn je zastopal stališče, da je sedaj prilika za uresničenje češkega državnega prava in uredbo razmerja med češkimi deželami in ostalim delom države. Choc je izjavil, da se češki radikali na noben način ne udeležijo spravnihih konferenc, dokler se ne doseže prememba poslovnika in volilnega reda za češki deželni zbor. Rekel je tudi, da bodo češki radikali znali preprečiti vstop čeških zaupnikov v novo ministrstvo, če se prej ne zagotovi uredba čeških deželnih financ.

G. — Praga, 19. decembra. Na zborovanju izvrševalnega odbora čeških agrarcev je poročal poslanec Udržal o situaciji in je izvrševalni odbor sklenil, da se stranka udeležijo spravnihih konferenc.

G. — Pariz, 19. decembra. Manifestacijski shod čeških učiteljev je sklenil resolucijo, s katero zahteva z ozirom na vladajočo draginjo zvišanje učiteljskih plač.

Nemški minister - rojak.

G. — Praga, 19. decembra. »Bohemia« poroča, da je že določeno, da postane nemški radikalec Pacher nemški minister - rojak.

Zanimivo aretovanje.

G. — Černovice, 19. decembra. Bivši pariški dopisnik raznih rumunskih listov dr. Reichmann je bil v Vaškueu aretiran. Rumunska policija ga zasleduje, češ, da je bil inspirator atentatov na ministra Bratianu za časa zadnjih rumunskih izgredov. Socijalisti so trdili, da je rumunska policija sama uprizorila ta

atentat in da je bil minister le po nesrečnem slučaju zadet, ker je imel napadalec naročilo, da mora v zrak ustreliti. Reichmanna bodo izročili rumunski policiji.

Aretovani delavci.

G. — Varšava, 19. decembra. V Lodzu je policija aretirala kakih 200 delavcev zaradi politične agitacije.

Okradeno vojaško skladišče.

G. — Przemysl, 19. decembra. V vojaških skladiščih so dognali, da so se zgodile velikanske tatvine. Pokradenih je na tisoče uniform. Tatvine je izvrševal cel konzorcij.

Delavci med sabo.

G. — Barcelona, 19. decembra. Med stavkujočimi delavci in med stavkokazi je prišlo do krvavih spopadov. Policija je morala z orožjem napraviti mir. En policaj je bil ranjen z revolverjem, ranjenih in aretiranih je več delavcev.

Kolera.

G. — Carigrad, 19. decembra. Za kolero je obolelo 39 oseb, 29 od teh oseb je že umrlo.

Vojna med cigani.

G. — Poznanj, 19. decembra. Bližu mesta se je utaborila velika ciganska četa. Med cigani je nastal pretep, ki se je razvil v pravo bitko. Klali in streljali so se in policija jih je le z največjo težavo ukrotila.

Ponesrečen zrakoplovec.

O. — London, 19. decembra. V Doverju je pri poletu znani zrakoplovec Graham White padel in se težko poškodoval.

Zaščitnica framazonov.

G. — Carigrad, 19. decembra. Šefurednik demokratičnega organa in prvi sourednik sta bila na ukaz vojnega sodišča aretirana zaradi hujskanja proti delovanju framazonске lože.

Dva velika shoda.

1. Shod pol. in izobr. društva za količjski okraj.

Namesto odsotnega predsednika je otvoril tajnik društva številno obiskan shod v restavraciji pri »Novem svetu« in po pozdravu navzočih dal besedo g. prof. Reiserju. Izvajanja prof. Reiserja so bila v kratkih potezah sledeča: Že dolgo let ni bilo takih volitev v mestni zastopljubljski, kakor jih imamo pričakovati čez 2 meseca, da bi morali voliti celotni občinski zastop. Voliti nam bo po volilnem redu, ki je nalašč ustvarjen za Ljubljano. Ljudska vlada v deželi je ustanovila za Ljubljano poseben red, in če poglavar ustvari za koga nekaj posebnega, vedno mislimo, da prisoja temu odlično mesto. V tem slučaju pa vidimo čisto očitno popolnoma drug namen. Pojasnjuje potem način volitev, opirajoč se pri tem na sledeči izgled. Vzemimo, da je voliti 15 za-

stopnikov, glasov pa bodi 1600; prej je dobila ona stranka, za katero je bil oddan 801 glas vseh 15 zastopnikov, ona pa, ki je dobila samo 799 glasov pa nobenega. Danes pa je stvar drugačna. Vzemimo, da so 3 stranke, vsaka postavi 15 kandidatov. Število volilcev 1600 se deli s 16 t. j. 15 + 1, odpade na vsakih 100 volilcev 1 zastopnik, in recimo da dobi prva stranka 1000 glasov, druga 400, tretja pa 200 glasov, potem bi dobila prva 10, druga 4, tretja pa po številu 2 zastopnika; ker pa se izvoli samo 15 zastopnikov, izgubi ta zadnja stranka enega in dobi samo 1 zastopnika. Seveda je to samo idealen primer. Ko bi bili samo interesi volilni faktor, bi smeli imenovati ta red celo pravičen in to poudarjajo tudi klerikaleci, zahtevati pa bi bilo to za vse kraje. Sumljivo pa je, da se je ta red ustanovil samo za Ljubljano. (Živahno pritjevanje.) Sami se zavedajo oni, ki so nam vsilili ta volilni red, krivice, ki jo nam delajo. Če bi se vpeljal v Celju ali Ptuj tak volilni red in tudi po drugih krajih na Kranjskem, bi dobili v prvih dveh krajih Slovenci svoje pravice v zadnjih pa tudi napredni elementi. Zdaj pa, ko nastopa S. L. S. kot kandidatka za obč. svet, je preustrojila volilni red tako kakor ji kaže, zato je tembolj sumljiv. Dotika se potem draginje živil, ki je v veliki meri odvisna od podražanja mesa. Navaja statistične date in opozarja, da se kljub podvojenju in celo potrojenju cen živilom plače uradništvo niso primerno zvišale. Dotika se potem agrarnega vprašanja in agrarne politike, ki je predvsem kriva draginji mesa in poudarja, da je dobila gospodarska zveza kot nekako podporo dobavljanje mesa za mornarico v Pulju. To dobavljanje pa je v škodo meščanstvu, ker se mu na ta način draže živila in imajo jopiček samo prekupovalci in barantači. S. L. S. je opetovano dokazala, da nima srca za meščana, zato ne bo volil noben napredno misleč človek njih kandidatov. (Živahno odobravanje.)

Za prof. Reiserjem je govoril burno pozdravljen g. posl. dr. Tavčar in poudarjal, da zahteva občini blagor, da sodelujejo pri občini tudi uradniki. Ko je vladala v Ljubljani nemška večina, je dobilo uradništvo od vlade vsako pomoč, danes pa mu je prepovedano sodelovati tam, kjer zahtevajo tonjih lastni in občini interesi. Naši vladi je treba naravnost povedati, da zahtevamo v komunalnem življenju sodelovanje uradništva. Obrača se nato do klerikalnega časopisja, ki pošilja sicer poročevalce na naše shode (kličo: Pošteno naj poročajo), da pa časopisje rotvarja resnico. Resnice se nam ni treba bati, podlo pa je resnico tako infernalno zavijati, kakor to dela nasprotno časopisje. — Boj naših nasprotnikov gre na to, devati naše občinsko gospodarstvo v nič. Sedaj pa, ko imajo sami vodstvo dežele v rokah, skušajo sami, kaj se da storiti brez denarja. Letos so izkazali v svojem proračunu za deželo 1.200.000 K primanjkljaja.

Kako vpitje bi bilo, če bi se to zgodilo pod napredno vlado, kak krik bi zagnali vsi veljaki gori od Štefeta pa doli do našega škofa! Ker pa izhaja to iz njih vrst, je vse prav. Vsa gospodarska modrost klerikalcev je: za kmeta vse, — po deželi se morajo razliti celi škafi podpor. Kam pripelje to, se vidi jasno, ker zahteva zdaj že kmet za vsak škaf, ki ga kupi, deželne podpore. Tako je vložila nedavno neka občina na dež. odbor prošnjo za podporo, ker misli razširiti občinska pota. Razširjenje bi stalo 3000 K in dežela je dovolila podpore 1000 K. Imamo pa na Kranjskem 300 občin, ki vse lahko pridejo s takimi prošnjami. — Klerikaleci si pa hočejo pomagati iz zadrege, da oberejo vsa mesta osobito pa Ljubljano. Že danes plačuje Ljubljana pol milijona doklade na cesarske davke, kar znaša več kakor stane vsa občinska uprava. 40.000 ljudi pa naj spravi skupaj na leto 5 milijonov! Prvi poskus so storili z novim cestnim zakonom, že danes plačuje Ljubljana 1/3 in s tem stori več kakor svojo dolžnost. Sedaj pa hočejo na deželi samo deželne ceste. 250.000 K naj plača Ljubljana, s čimer se povišajo doklade za 12 %. Kaj bi bili storili vse naši korarji in Štefe, če bi bil mestni magistrat zvišal doklade?! Gotovo pa zraste ta doklada še na pol milijona. Dosedaj se je naprava cest in njih poprava podpirala iz cestnega zaklada, pozneje pa naj bi Ljubljana sama plačevala več kakor vsi cestni odbori skupaj. Dotika se krivičnosti priklopitve 1400 volilcev iz okolice z 2800 glasovi, ki plačajo vsi skupaj 1200 K doklad. Dolgo odobravanje je sledilo izvajanjem dr. Tavčarja, nato se je oglasil k besedi tržni nadzornik Ribnikar, ki je kritikoval kulturno delo klerikalcev, posebno na šolskem polju. Dotikal se je njih negativnega dela na polju ljudskega, srednjega in visokega šolstva in orisal kako iztegajo svoje roke po naših drugih kulturnih organizacijah, da jih ugonobe.

Koncem shoda je bila enoglasno sprejeta sledeča

resolucija:

Na volilnem shodu zbrani volilci kolizejskega okraja protestiramo proti nezaslišanem postopanju napram naprednemu obrtništvu in uradništvu, s katerim se hoče omejenjene stanove kot davkoplačevalce v izvajanju svojih državljskih in komunalnih pravic bodisi od te ali od one strani prikrajšati in stojimo na stališču, da bodi vsakomur brez motenja dovoljeno izvajati svoje volilne dolžnosti. Nadalje protestiramo tudi proti krivičnemu cestnemu zakonu.

2. Shod volilcev za krakovsko - trnovski okraj.

Politično in prosvetno društvo za Krakovo in Trnovo je sklicalo za včeraj popoldne v Steinerjevo gostilno shod volilcev. Zelo dobro obiskani shod je pozdravil predsednik in kritiziral nastop klerikalnih govornikov na shodu pred 14. dnevi v sosed-

nji Kotnikovi gostilni. Kot vladni zastopnik je bil navzoč g. Fink.

Gosp. dr. Triller govori o bližajočih se volitvah, ki so najvažnejše odkar so izvojevali Slovenci občinski svet. Sestava opravičencev za volitev je docela nova. Dočim so bili opravičeni dosedaj oni, ki so plačevali direktni cesarski davek in so bili izobčeni oni, ki so plačevali indirektno davke, bodo po novem volilnem redu v I. razredu samo oni, ki plačajo občinskim dokladam podvržene davke, v II. inteligentni in oni, ki plačajo osebne dohodnine več kot 30 K, razven teh pa tudi oni okoličani, ki imajo le eno parcelo v mestnem ozemlju in plačujejo davka tudi samo 1 vinar. Takih vtihotapljenih volilcev je nad 1000, ki pa volijo v II. in III. razredu. V tretjem volilnem razredu so vsi volilec I. in II. volilnega razreda in še vsi oni, ki so 24 let stari in stanujejo 3 leta v Ljubljani, kar je povsem pravično, da dobe tudi ti, dosedaj brezpravni sloji volilno pravico. Nadaljna novost je **volilna dolžnost**, ki bo le v prid napredni stranki, ker največ je bilo med nami takih, ki se volitev niso udeležili bodisi iz komodnosti, bodisi radi miru. **Proporčni sistem** bo zagotovil strankam zastopstvo po njih moči. Za Krakovo in Trnovo pride v tem oziru v poštev samo narodno - napredno in takozvana S. L. S. Spominja se brezprimerno podlega napada dr. Pegana, ki je nazval napredno stranko »mrhovino«. Smrdela jim bo še ta mrhovina, da tega prenesti ne bodo mogli! Dotika se potem deželnega proračunskega deficita in govori o melioracijskem deželnem posojilu 10 milijonov kron. (Klic: Za Lampeta in »Bavarski dvor«!) To posojilo bo zahtevalo samo na obrestih in za amortizacijo letnih 600.000 K, od katerih bo plačevala Ljubljana nad 200.000 K, dobila pa za to ne bo ničesar. Zahtevati pa mora Ljubljana primerne udeležnosti na tej melioraciji in za to se bo moral zavzemati novi občinski svet. Govori potem o **e. kr. obrtni šoli**, ki bo celi deželi v korist, za katero pa deželni zbor ni hotel prispevati niti vinarja. **Gledališču** je pokrivilo mesto poleg lastne letne subvencije 12.000 K še 14.000 kron, ki jih je doslej dobivalo od dežele, v nadi, da deželni zbor povrne mestu to vsoto. Vendar deželni zbor mestu ni vrnil te vsote in tudi v prihodnje ne mara dati ničesar več. — **Dekliškem liceju** se je črtala celo bora subvencija 6000 K. Na ta način je že dosedaj ugrabila klerikalna stranka mestu najmanj pol milijona kron. Burno aklamirano je govoril potem deželni poslanec **dr. Tavčar**. Živo se zavzemamo za izboljšanje šolskih razmer v deželi. Dr. Pegana je dokaz, da celo naše ljudskošolske razmere niso zdrave, dokazal je to s po-

manjkanjem olike, ko je imenoval narodno - napredno stranko mrhovino in njene volilce smrčkavce. Klerikalna stranka si je v svesti svoje slabosti, in zato trobi v svet najprozornejše neresnice, med njimi tudi to, da poznamo svoje volilce samo za časa volitev. (Klici: Živio Röthel!) Omenja, kar se je storilo po skromnih sredstvih mestne občine, posebno za krakovski in trnovski okraj. Proti ljudski šoli na Prulah je ruvala klerikalna stranka, vendar se šola gradi in zgradil se bo v doglednem času tudi most čez Ljubljano. Denar za most je že zbran. Največji škodljivci Ljubljane so klerikalci, vsa ona obrekovanja glede srbske veleizdaje so izšla iz njih vrst, samo da spravijo narodno - napredno stranko ob ugled. Izžeti hočejo Ljubljano do konca in vendar je v Ljubljani več lačnih in več revežev, kakor zunaj na kmetih. O melioracijskem zakladu pravi, da bo Ljubljana plačala več kakor 3.500.000 K, dobila pa ničesar, če se mestni svet o pravem času ne zavzame. Gradba potrebnih zbiralnih kanalov, kar je melioracija za Ljubljano, bo stala pol milijona kron in občina bo morala skrbeti za to, da dobi Ljubljana za ta dela podporo od dežele. Tretjina melioracijskega zaklada gre Ljubljani, ker bo plačala tudi tretjino posojila.

Dolgotrajno odobravanje je sledilo dr. Tavčarjevim besedam.

Potem se je oglašil delavec g. Vizjak, orisal želje klerikalcev in pozival navzoče, naj se trdno oklenejo svojih naprednih poslancev.

G. Pogačnik je prečital nato sledečo

resolucijo:

Na shodu pol. in prosv. društva zbrani člani

1. najostreje protestirajo proti nesramnemu natolevanju, katero so izvajali pripadniki kler. stranke povodom dne 4. t. m. vršičega se shoda v našem okraju in pozivljajo glavnega tačasnega govornika dr. Pegana, da naj postopa v svojih izvajanjih nasproti nar. napr. stranki vsaj s tolikšno oliko, kakršno se sme pričakovati od akademično izobraženega moža;

2. protestirajo člani ponovno zoper pogubno delovanje dež. zbora napram koristim našega mesta, posebno o zadevi novega cestnega zakona in melioracijskega posojila ter odločno pozivljajo e. kr. dež. vlado, da sklenjenih zakonov ne predloži v najvišjo sankcijo;

3. izražajo svojim dež. poslancem popolno zaupanje z zavestjo, da so prilično zasedanja dež. zbora po vseh svojih močeh storili svojo dolžnost in jih zaeno pozivljajo, da tudi v bodoče vedno z vso vneto in z vsemi sredstvi delujejo za koristi volilcev.

Resolucija je bila soglasno sprejeta.

Govoril je potem še naprošen od zborovalcev g. tržni nadzornik Ribnikar o klerikalnih zadrugah in klerikalnih organizacijah sploh, o cestnem zakonu in melioracijskem zakladu ter o draginji. Z zanimanjem je sledilo občinstvo njegovim izvajanjem.

Nato je zaključil predsednik ta krasno uspeli shod, ki je bil dostojen in mogočen odgovor klerikalni neolikosti.

Od stopnje do stopnje.

Na Dunaju se je zgodila aretacija, ki utegne zanimati marsikakega Ljubljancana. Dunajskemu zlatarju Bellaoku je v zadnjem času izginilo vrednostnih stvari, ki jih je cenil na 20.000 K. Stori je seveda primerne korake in policija je stvar zasledovala. Posrečilo se ji je zaslediti nekega postreščeka, ko je ravno zastavil ukradeno zlato verižico. Prejeti denar in zastavni listek je postrešček izročil nekemu gospodu, ki je nanj čakal. Izkazalo se je, da je ta gospod prodajalec pri okradenemu zlatarju Bellaoku in da se imenuje **Adolf Wagenpfeil**. — Vsakdo se še spominja, da je imel pred leti v Ljubljani semkaj iz Celovca došli **Adolf Wagenpfeil** juvelirsko trgovino na Jurčičevem trgu. Ta **Adolf Wagenpfeil** je prišel končno na nič in je zapustil Ljubljano. Še za časa njegovega bivanja v Ljubljani, je bil zapleten v misteriozno afero. **Wagenpfeil** je trdil, da je prišla neka oseba v imenu pokojnega **Recherja** k njemu z naročilom, naj neki **Recherjevi** znanki pošlje na ogled gotove dragocenosti. To je **Wagenpfeil** storil. Dotična znanka je dragocenosti dobila, a k njej je zopet prišla neka neznana oseba, ki je v **Wagenpfeilovem** imenu zahtevala na ogled poslano dragocenosti in jih tudi odnesla. **Wagenpfeil** je trdil, da teh dragocenosti ni dobil nazaj, **Recher** je dokazal, da jih sploh ni naročil, **Recherjeva** znanka je dokazala, da je dragocenosti vročila tistemu, ki jih je prišel iskat. **Wagenpfeil** je zahteval, naj **Recher** plača dragocenosti; **Recher** tega ni hotel storiti. Stvar je menda še do danes popolnoma nepojasnjena. Že takrat je na **Wagenpfeila** letel sum, da je uprizoril rafinirano sleparijo, a dokazati se mu ni moglo nič. Bil je pa že takrat v slabih razmerah in najbrž zaradi tega več kot tolerantno napram svoji ženi, o kateri se je to in ono govorilo in se je vedelo, da ji je neki lahkoživec — **posodil** več tisoč kron... Če je sedaj na Dunaju aretirani **Adolf Wagenpfeil** identičen z bivšim ljubljanskim juvelirjem, potem je mož vzel pač jako žalosten konec, katerega je pa največ sam

kriv, ker je jako lahkomišelnost razmetaval denar.

Slovensko gledališče.

Po dolgem času se je zopet enkrat uprizoril po Francozu H. Batailleju dramatikovan roman grofa **Leva Tolstoja** »Vstajenje«. Ta svetovni roman pozna že vsaka gorska kočja po celem svetu in to je popolnoma naravno, da vsaka stvar, vzeta iz resničnega življenja naroda, najde zopet največji odmev v istem. Vendar za vsem tem življenjem stoji **Tolstoj**, največji propagator medsebojne ljubezni, pokladajoč na jezik svoje misli simpatičnemu junaku **Nehljudovu**. Da se je ta roman dramatikoval z večjo roko **Bataillejevo**, na katerega ni imel **Tolstoj** v tem oziru nikakega vpliva, nam priča to o kakovosti dela samega. Dramatizacija je popolnoma posrečena, le one kristalne narodne podlage pogrešamo, kar je seveda tudi edini pogrešek. S to uprizoritvijo počastil se je spomin na največjega prijatelja ljudstva, prvobornitelja krščanske ljubezni, na **Tolstoja**. Uprizoritev je bila na čast naši drami, ki je to pot napela vse strune, da so izzvenele v močan, jasen akord, ki je segel poslušalcem v dno srca. Glavna vloga **Maslove** bila je v večjih rokah umetnice **gdč. Setrilove**. **Hipoma** smo se spomnili na **Maslovo-Rickovo** in smelo trdimo, da ne zaostaja **gdč. Setrilova** v nobenem oziru za njo. Posebno nam je ugajala v ječi v dialogu z **Nehljudovim**. Uživala se je v težkovlogotakoresnično in tako živo, kakor je še nismo dosedaj videli v nobeni drugi. Edino kar bi moglo koga motiti je to, da še ni izgubila češkega povdarka in posledica tega je, da zaide mestoma v prenegel tempo. **G. Nučič** ustvaril je **Nehljudova** popolnoma v onem smislu, kot je v romanu samem. Resničnost podati brez pretiravanja, brez odvetka, to je največja umetnost. **Nehljudov** nam je v resnici ugajal, dasi je imel malenkostne hibe, ki pa spričo izvrstne igre niso prišle od tega, da bi kot take mogle učinkovati. Malo krivde leži v tem oziru v **g. Nučiču** samem, malo pa v dramatizaciji. **G. Wintrova** pokazala je že precejkrat, kaj se da storiti iz manjših vlog. **Teodosja**, kot nam jo je podala, je mala umetniža, do njans dovršena. Ker je silo mnogo oseb, bi postali dolgočasni, če bi navajali posamezne, zato jih pohvalimo pavšalno v celih slikah. Najboljša slika je bila pač ona v ječi, v kateri nastopi celo žensko dramsko osobje. Dobra je bila ona v lazaretu in celo prav dobra med odgomom v Sibirijo, ki jo je pa kazilo slabo ozadje. Režija je bila vestna in točna, vsa čast **g. Nučiču**. Sedaj pa smo prisiljeni konstatirati sledeče. V petek naznanilo je ravnateljstvo nemškega gledališča litera-

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.

(Dalje.)

Povedal mi je to Valjavkin sin...

In jaz sem to izvedela od Jule, saj jo poznaš, tisto žensko, ki prebiva pri Valjavki. Čuješ, Elvira, ta ženska te smrtno sovraži, a vzroka neče povedati.

Jaz še nikdar nisem ž njo govorila in ji nisem nikoli nič zlega storila. Zakaj naj me sovraži?

Tega ne vem, a sama mi je rekla, da te sovraži.

Lizika je nato povedala Elviri vse, kar je izvedela od Jule in kar je doživela pri svojem obisku v Valjavkini koči. Zamolčala je le eno, da Jula dolži Elviro, da je Olgo zastrupila.

Elvira in Lizika sta se zmenili, da se bodeta vsak ponedeljek in vsak četrtek ob 10. uri zvečer dobili pri kamnolomu.

Če bi bilo kaj posebnega, ti prinese Valjavkin sin moje pismo, drugemu nikomur ne zaupam, je rekla Elvira in Lizika je obljubila, da bo tudi ona svoja pisma pošljala Elviri po Matevžu, ki sta mu obe zapali.

Ta človek ti je utelesena dobrotina in zvestoba, je rekla Elvira. Odkar me je zadela nesreča, se oglašil vsak dan pri meni in vpraša, če imam kako naročilo zanj. Ti Lizika in ta fant sta edina človeka, ki imata usmiljenje z menoj.

Do pozne noči sta sedeli Elvira in Lizika na skali in delali načrte, kako osvoboditi Svetlina in pomagati pravici do zmage, in razšli sta se z upanjem, da njiju prizadevanje ne bo ostalo brez uspeha.

Dva zaveznika imava, je dejala Lizika pri slovesu, ti Matevž in jaz Julo, upajva, da vendar doženeva resnico.

XI.

Minilo je štirinajst dni. Lizika je nadaljevala svoje obiske pri stari Valjavki, ne da bi bila mogla kaj izvedeti. In tudi Jula ji ni vedela ničesar povedati, dasi je prežala na vsako besedo in na vsak korak stare Valjavke.

Ničesar novega nisem izvedela!

Tako je morala Lizika priznati pri vsakem sestanku z Elviro in tudi Elvira ni vedela ničesar drugega sporočiti.

Lizika ni bila potrpežljiva. Brez uspešnost njenega poizvedovanja jo je jezila in ko se ji je naposled enkrat posrečilo dobiti Valjavko v sobi, tako da ni mogla pobegniti, se je energično lotila itak vse zbegane žene.

Ali ste že slišali, mati Valjavka, je rekla, kaj ljudje o Vas govore?

O meni? Kaj naj govore o meni, bolni, stari ženski?

Naš hlapec pravi, da vas je ponoči videl iti v svojo klet in da imate tam skrit nekak zaklad, kali.

Valjavka se je začela tresti po vsem životu. Krčevito je stiskala pesti k sebi in jezni pogledi so iz njenih upalih oči švigali na Liziko. Ta je pa delala nedolžen obraz in se prijazno smehljala, dasi je dobro videla, kak vihar so njene besede vzbudile v Valjavki.

Trajalo je precej časa, predno je Valjavka prišla k sebi.

Ljuba gospodična — če hočete moje zaklade pogledati, vam dam ključ od kleti.

Tako je govorila Valjavka, da bi Liziko premotila, saj ni slutila, da ji je Lizika nastavila past, in še manj, da sta jo Matevž in Jula pri njenih ponočnih izletih opazovala.

Lizikino vprašanje je v Valjavki obudilo vsakovrstne sume. Ta dan je bila še bolj nemirna, kakor druge dni. Posebno mnogo je lazila okrog hiše in se tudi večkrat splazila v klet. Klet je bila popolnoma temna, ker ni imela okna in zato se Valjavka ni mogla podnevi prepričati, če je še vse v starem redu, a luči se ni upala užgati, ker sta se Matevž in Jula vedno potikala okrog nje.

Proti ponoči se je Valjavka splazila iz hiše. Nič ni slutila, da sta Matevž in Jula čakala na ta trenotek. Prvi ji je sledil Matevž in za njim je šla tudi Jula v primerni razdalji.

Ah, ko bi mogla priti vsaj do vrat in da bi videla, kaj Valjavka počenja, je vzdihovala Jula, ki se je morala stiskati k precej oddaljeni ograji, da je Matevž ni mogel zapaziti.

Valjavka je vrata v klet samo pripravila. Ko je bila v kleti, je pristopil Matevž k vratom in gledal skozi ključavnico. Videl je, da je Valjavka užigala luč in počasi korakala proti koncu kleti, kjer je stala kad zelja.

Kaj neki ima tam? se je vprašal Matevž in se jezil, da je videl le slabo in nerazložno, kaj mati počenja in si ni mogel misliti, čemu da hodi ponoči v klet.

Razložil je le toliko, da se mati mudi pri kadi z zeljem. Ni pa videl, kako se je trudila, da bi kad odmaknila, kako je napejala vse svoje sile, dokler ni spoznala, da je ves njen trud zaman.

Rada bi videla tisto nesrečno šatuljo, je stokala Valjavka. Saj enkrat bi jo še rada videla, da bi bila vsaj prepričana, da je še vedno tukaj zakopana. Sicer se dobro pozna, da kad ni bila premaknjena in da stoji tako, kakor sem jo postavila takrat, ko sem šatuljo zakopala, a vendar bi rada šatuljo videla in otipala.

ren večer in gledališče je bilo nabito polno, lože prav vse zasedene. V soboto bilo je isto v slovenskem gledališču in sedaj pride greh iz domovine, vse lože so bile čisto do zadnjega kotečka — prazne. Ali ima res naša inteligenca tako preklicano polno inteligenca? Vsa čast obiskovalcem parterja, ki pridejo k vsaki drami v polnem številu. Te si je drama sama vzgojila in zato jo ljubijo. Žal, da ni isto pri obiskovalcih lož. Potem pa se očita ravnateljstvu, da daje vedno samo operete. Za božjo voljo, ali more imeti kdo veselje nad neuspehom, ali morejo igralci igrati z veseljem pri napol prazni hiši? Toliko dramskih novitet kot na našem odru, se jih ne uprizaro kmalu kje v tako kratkem času. Konstatujemo z nova, drama je najboljša, a ima najslabši obisk. Končno svetujemo ravnateljstvu sledeče. Določi naj vnaprej gotovo dan v mesecu, kot strogo literaren večer. Pravi prijatelji teh pripravljali se bodo z veseljem nanj in mnogo jih bodo prišlo gotovo tudi iz dežele, ker vedeli bodo že vnaprej za ta dan, ter se mu bodo prilagodili. Uspeh sigurno ne izostane. b

Napoleonovo sree.

Pod tem naslovom je prinesel »Slovenski Narod« v svoji 450. številki z dne 14. t. m. notico, glasom katere je iztaknil senator Boiny d' Anglas v kraljevski grobnici st. deniški ob pomniku Ludovika XVII. steber, ki nosi udolbeno črko »N.«, a na svojem vrhu urno. D' Anglas izvaja, da je v tej urni shranjeno Napoleonovo sree, ki so je baje prijatelji, ustrezajoč zadnji želji velikega, dne 5. vel. travna 1821. l. umrlega Korzikanca, takoj po njegovi smrti poslali v Pariz, dočim se mu je truplo pokopalo na Sv. Heleni. — Zadnje besede Napoleona, ko se je boril s smrtjo, so bile: »Želim, da mi počiva prah na obalah Seine, sredi francoskega naroda, ki sem ga tako zelo ljubil.« (Conf. Th. W. Welter Weltgeschichte pag. 378.) Zaduja želja se je genialnemu vzor-pastorju izpolnila stoprv leta 1840., ko so ga prenesli s Sv. Helene v Pariz in pokopali li ga v »Dom des Invalides«. — Kako pa je s sree njegovim? Pred kakimi 15 ali več leti sem čital v hrvaškem leposlovnem listu — bil je ali »Vienac«, ali »Hrv. Vila« ali »Prosvjeta« — pod zaglavjem: »Parcevi snedli srdec Napoleonove« razpravo, v kateri se trdi, da so sree mrtvega Napoleona I. snedle pod gane!! Pisatelj pripoveduje, citirajoč vir, da so pri raztelesenju zaposleni zdravniki shranili sree velikega mrtveca v skledi, ki so jo pustili ob noč nepokrito na mizi v kolibi, kjer se je izvedla obdukcija, a prihodnje jutro je bila skleda prazna, sree izginilo! Ker je v okolici trh-

le, pol razpale kolibe kar mrgolelo samih podgan, so skleпали izvedenci, da se je gnjusad ponoči priklatala v notranjščino kolibino in požrla srce cesarjevo. Potemtakem bi bila vsebovala najdena urna pač »viscera« Napoleona I., nikakor pa ne njegov »cor«. Nadaljnjo besedo imajo raziskovalci - veščaki. Harambaša.

Slovinci in Slovenke! Ne zahite družbe sv. Cirila in Metoda

Iz sodne dvorane.

Okrajao sodišče ljubljansko.

Nepošten delavec. Letos poleti je vzel v delo Anton Reme nekega Andreja Mlinarja pri gradbi neke hiše v Kosezah. Ko je Mlinar delal pri Remu komaj en dan in pol, ga je že prosil za predplačilo, češ, da je bolan in si bo kupil zdravil. Ker Reme ravnano ni imel drobiža pri sebi, mu je dal desetak, s pripombo, naj ga izmenja in njemu prinese. Mlinar je odšel in se ni več vrnil. Denar je z nekim tovarišem zapil. Obsojen je bil na šest dni zopora in v povrnitev dvajsetih kron.

Kaznovana dobrota. Pred kratkim je bila v tukajšnjem sodniškem zaporu neka zloglasna vlačuga Marija Kuk skupaj z neko Jožefo Ban. V zaporu je Kuk prosila Jožefo Ban, naj ta reče svoji sestri Frančiški, da naj gre ona prosit, da Kuk izpuste. Frančiška Ban se je res dala pregovoriti in šla na magistrat ter se izdala tam za sestro zaprte Kuk ter rekla, da se piše Štefanija Kuk in za božjo voljo prosila, da naj izpuste njeno sestro, ki je bolna. Ker je Frančiška Ban na ta način hotela pravico varati s tem, da je navedla napačne podatke, jo je sodišče obsodilo na 24 ur zopora.

Huda ženska je neka T. Š., hišna posestnica. Vsled njenega hudega jezika ne more skoro nobena stranka v njeni hiši dolgo vztrajati. Vpila je na zasebnico M. K. z različnimi psovkami, med drugimi: hinavka, lažnjavka, ti grda baba itd. Tudi proti priči Josipini Vojnovič, ki vse pod prisego potrdi, se je žaljivo izrazila. Sodišče jo je obsodilo na 20 K denarne globe in povrnitev sodnih stroškov. Pa tudi T. Š. je vložila protiobtožbo napram M. K., češ, da jo je ta opravljala. To pa se je izkazalo kot neresnično, nakar je bila K. oproščena.

Goljuf. Dne 16. julija t. l. je ustavil na cesti v Ljubljani brezposelni pisar Josip Breje neko Fani Seifer ter jo vprašal, če ima kako stanovanje. Ta pa je rekla, da ga nima, pač pa mu lahko drugje stanovanje pokaže. Peljala ga je k Ivani Zu-

pančič in ga tam pustila, da se zgovori glede stanovanja. Breje je nato rekel Zupančičevi, da je dobil v Trstu službo in jo prosil, naj mu posodi obleko njenega sina, ker nima nobene lepe obleke. Rekel je, da ji bo pozneje že vse vrnil. Zupančičeva mu je res dala obleko, poleg tega še eno srajco, suknjo in palico. Nato je Breje odšel in ni nič vrnil. Novembra meseca ga je Zupančičeva videla v Ljubljani in mu rekla, da naj vrne posojeno obleko, on pa je rekel, naj ga sedaj pusti, ker je ravnno dobil službo pri nekem odvetniku in bo pozneje že vse povrnil. Od tedaj ga Zupančičeva ni več videla. Jasno je, da jo je Breje namenoma ogoljufal. Napravil ji je s tem 119 K škode. Sodišče ga je obsodilo na dva meseca ječe, poostrene z enim postom vsak teden.

Nedavno je ponudil neki Bogumil Halmich Alojziju Krazcmerju, prodajalcu klavirjev na Sv. Petra cesti, na prodaj harmonij. Trdil je, da je član »Slovenske Filharmonije« in da je dobil sedaj mesto kapelnika nekje na Češkem; ker pa slučajno nima denarja za pot, je primoran prodati harmonij, katerega je izdal za svojo lastnino, ki pa je bil v resnici last trgovca Alfonza Breznika. Pri gospodu Brezniku si ga je bil namreč malo prej izposodil. Krazcmer si ni dolgo pomisljal in je kupil harmonij za 160 K, ki pa je bil po prodajni ceni vreden 400 K. Vsled tega je gospod Breznik tožil Krazcmerja za povrnitev harmonija, oziroma denarja, ker bi bil moral ta kot strokovnjak takoj sumiti, da je harmonij nepošteno pridobljen, ker ga je Halmich prodajal za slepo ceno. Sodišče se je izreklo, da Krazcmer ni mogel nepoštenosti sumiti, ker cena 160 K ni bila niti premajhna, niti prevelika za že rabljen harmonij. Vsled tega je bil Krazcmer oproščen.

Tat. Dne 17. decembra sta sedela na zatožni klopi Matija Tome iz Soršee in Pavel Mrzlikar iz Horjula, oba predkaznovana, obdolžena, da sta nedavno v Treotovem hlevu vlomila v kovčeg domačega hlapca ter mu pokradla denar in palico. Dokazalo se je pa, da Mrzlikar sploh ni šel takrat v hlev s Tomcem, temveč da je ta z nekim drugim, dosedaj po imenu neznanim moškim vlomil v kovčeg in pokradel navedene stvari. Vsled tega je sodišče Mrzlikarja oprostilo, Tomca pa obsodilo na štiri dni zopora, neznanega njegovega druga, ki ga Tome po priimku sam ne pozna, pa zasleduje.

Razne stvari.

*** Otroci kot — poštna pošiljatev.** Iznajdljivost staršev je res velika, kadar se gre za otroke. Neke angleška rodbina, ki se je preselila pred par leti v Ameriko, si je dala poslati zadnjič za seboj dva svoja otroka, deklici, ki sta bila ostala na Angleškem. Otroka sta potovala popolnoma brez spremstva kot poštno blago. Vsaka od obeh deklic je imela svojo poštno spremnico in na pasu adresu staršev, kakor je to pri vsaki drugi poštni pošiljati. Na parniku se je deklicama godilo prav dobro. Ljudje so jima dajali sladčič in igrač, in ko sta prišli v Ameriko, jima je bilo zelo žal, da je že konec prijetnega potovanja.

*** Grof Wolff-Metternich goljuf.** Vnuk proslulega nekdanjega avstrijskega ministra grofa Metternicha, 26letni grof Wolff-Metternich je bil aretiran zaradi goljufije. Grof je bil član neke družbe goljufivih igralcev, ki so v Londonu in Berlinu skubli bogate ljudi. Grof jim je privajal »kavke«, to je bogate ljudi, ki bi ra-

di igrali s kavalirji. Seveda so kavalirji »kavke« vedno prav pošteno oskubli. Poleg tega je grof tudi sicer izvršil mnogo goljufij. Zdaj sedi imenitni vnuk Metternichov na Dunaju pod ključem v deželnem sodišču.

*** Na Halleyjev komet, ki je svoj čas vzbujal toliko strahu, je zemeljsko prebivalstvo že popolnoma pozabilo. Zvesti so mu ostali le še astronomi, ki ga še vedno opazujejo skozi daljnogled. Komet je zdaj od zemlje oddaljen nad 600 milijonov kilometrov in se astronomom kaže kot zvezda 15. velikosti — to je že tako majhna točka, da jo je z najboljšimi daljnogledi komaj opaziti. Kmalu pa izgine Halleyjev komet tudi za astronomo popolnoma in se pojavi spet šele leta 1985 — če ga ne zadene med tem usoda vseh kometov in ne izgine, razbivši se kje ob kaki zvezdi, za vedno.**

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Koflova ulica (nasproti glavni pošti)

pristine švicarske vezenine

najcenejši nakup 182

oprem za neveste.

Občinska hranilnica v Drnišu v Dalmaciji sprejema hranilne vloge

od K 2.— do K 100.000.—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5.000.— brez odpovedi, zneske do K 20.000.— proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. — Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku. 3825

Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drniš.

Volilski katekizem

za
ljubljansko občinsko volitev
po novem občinskem in volilnem redu.

Knjižica v ponk volilcem in volilkam.

Cena 50 vinarjev.

Komisijaska založba

Narodne knjigarne
v Ljubljani.

Velika zaloga

domaćih in tovarniških čevljev

Naročila po meri se izvršujejo točno in solidno v lastni delavnici.

MATEJ OBLAK, Kongresni trg št. 6.

Stopila je vnovič h kadi in napevajoč zadnje sile, jo je poskusila odmakniti. A ni se ji posrečilo. Vsa upehana je morala opustiti svoje poskuse in je sedla na pručico, ki je bila pri kleti.

Od prevelikega napora so jo začele obhajati slabosti. Komaj se je vzdržala na pručici in spreletal jo je strah, da jo tukaj dohiti smrt.

Zbrala je zadnje svoje moči in se dvignila s pručice. Samo to željo je še imela, da bi prišla iz kleti v hišo in da bi mogla Julo poklicati na pomoč. Opiraje se ob zid, je tavalala proti izhodu. Matevž je imel komaj toliko časa še, da je odskočil od vrat in se skrila.

Valjavka je stopila opotekajoč se iz kleti. Hotela je vrata za seboj zapreti in je stegnila roko po ključu, a bila je tako slaba, da ga ni dosegla, kajti ni se upala odmakniti se od zida, boječ se, da bi padla.

Pustila je klet odprto in tavalala naprej. Jula je hitela, da pride v kuhinjo, kajti zdela se ji je, da jo Valjavka pokliče. Komaj je bila prišla do svoje postelje, je res že Valjavka odpahnila vrata.

Jula — pomagaj — Jula — smrt se bliža...

Jula je pohitela k Valjavki in jo spravila v posteljo ter ji šla kuhat zdravilo.

Matevž — naj gre — po gospoda, je vzdihovala Valjavka.

A Jula ni šla klicat Matevža, nego je hitro dala Valjavka piti zdravilo in potem smuknila iz hiše, hotoč videti, kaj dela Matevž. Zdal se ji ni bilo treba skrivati, kajti če bi jo bil Matevž že zalotil, se je lahko izgovorila na Valjavko.

Na prstih se je bližala kleti in zapazila, da gori v njej luč. Rahlo je odprla vrata in zagledala Matevža, kako je sukal in premikal kad in okrog nje z nogo teptal zemljo. Misli je, da je Matevž svoje delo šele začel in nestrpno čakala, kaj se zgodi. A Matevž je vzel luč, ki jo je bila njegova mati pustila v kleti, pobral s tal neko črno, precej veliko stvar, in se napotil proti izhodu. Jula je zbežala v hišo.

Čez nekaj trenutkov je vstopil v kuhinjo Matevž. Začuden je obstal pri vratih, videč, da gori v kuhinji in v sobi luč. A premišljal je samo trenotek in smuknil v svojo sobo.

Jula je prihitela iz Valjavkine spalnice. Hotela je Matevža prenetiti, da bi videla, kaj je prinesel iz kleti. A ko je odprla vrata, je Matevž ravno zaklepal veliko masivno skrinjo, v kateri je hranil svoje stvari. Jula je spoznala, da je prišla prepozno.

Materi je slabo — gospoda bi rada imela, je rekla Jula in zapustila sobo.

(Dalje prihodajšč.)

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

**glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.**

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

BOŽIČNA DARILA!

„Predno si nakupite božičnih daril si
blagovolite si ogledati še moje izložbe in presodite cene! —
Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se vam dajo drage
volje vsaktera pojasnila, da se prepričate in odločite se bodete
tako, da si nabavite svojih potrebščin le pri trvdki“

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg ali Sv. Petra cesta.

Specialna trgovina najnovejših precizijskih ur (s izpričevali točnosti)
svoje lastne tovarne ur v svici z varstveno znamko „IKO“.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine, juvelov
ter briljantnih nakitov itd., istotako ogromna izbira kina-
srebrnega blaga, kakor nastavkov, jedilnega orodja itd.,
vse v najmodernejšem slogu.

Postrežba strogo solidna. Cene najnižje!

Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno pošto.

Telefon 273. Brzojavni naslov: „H. Suttner“.

„Cenik zastopni in poštuine prosti.“

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskoptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadržni
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga s neomejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 88.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po
3 1/2% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spletju, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da
sklene zavarovalno po-
godbo bodisi za življenje,
ali pa proti požaru le
pri slovanski banki
„SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski zavod,
da more nalogo, ki si
jo je stavil, izpolniti v
najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne
načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za
preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svo-
jim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-
skozni slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva,
organizacije in prispeva k narod-
nim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-
svojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

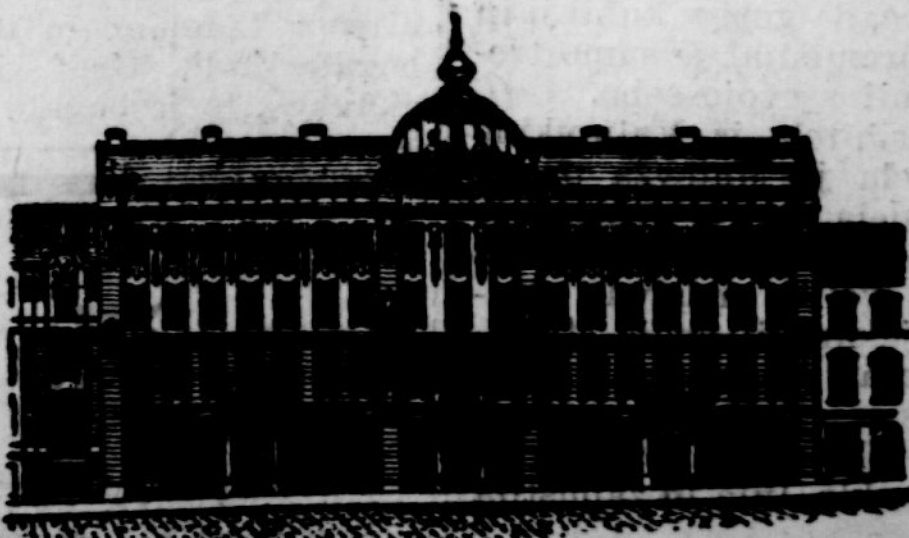
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditne društvo.